
En försäkringskassa har meddelat beslut i ett ärende om arbetsskadelivränta utan att beakta i rätt tid inkomna synpunkter från den försäkrade. Även fråga om förutsättningarna för ändring av beslutet med stöd av 20 kap. 10 a § lagen (1962:381) om allmän försäkring

Anmälan

AA klagade på att dåvarande Västra Götalands läns allmänna försäkringskassa hade låtit avgöra hans ärende rörande rätt till högre livränta utan att beakta hans synpunkter, trots att dessa skickades till försäkringskassan per telefax innan den av försäkringskassan utsatta tidsfristen hade löpt ut.

Utredning

Försäkringskassan anmodades att yttra sig över anmälan. I yttrandet anförde biträdande direktören BB i huvudsak följande (bifogade handlingar har här uteslutits).

Utredning

AA uppbär sedan december 1999 livränta p.g.a. arbetsskada (skada i en axel).

- Den 5 november 2003 kommer ansökan in om förhöjning av livräntan.
- Den 23 mars 2004 upprättas en föredragningspromemoria.
- Den 13 april 2004 sker kvalitetssäkring av ärendet.
- Den 15 april 2004 kommuniceras ärendet och AA får tid fram till den 30 april 2004 med att komma in med synpunkter.
- Den 29 april 2004 kommer AA, via faxmeddelande, in med synpunkter. Dessa synpunkter kommer inte socialförsäkringsnämnden till del när man beslutar i ärendet den 3 maj 2004.

I ett brev till AA, daterat den 3 maj 2004, meddelar Försäkringskassans tjänsteman att han inte läste faxmeddelandet förrän efter nämndens sammanträde tidigare samma dag. AA:s synpunkter kunde därför inte framföras till nämnden före beslutet. AA uppmanades i samma brev att överklaga beslutet varvid de aktuella synpunkterna kunde komma att beaktas.

Arbetskadekontorets bedömning

Kontorschefen har i sitt yttrande anfört att när det gäller försäkringskassans handläggning finnes en hel del att önska.

När ett yttrande kommer in inom föreskriven kommunikeringsstid skall givetvis detta yttrande framföras till socialförsäkringsnämnden innan beslut fattas i ärendet. Vi har således inte tillämpat förvaltningslagen (§ 17) på ett korrekt sätt.

När vi i efterhand uppmärksammade misstaget hade det rätta förfarings sättet varit att åter pröva ärendet i nämnden, nu med stöd av 8 kap. 12 § LAF jämfört med 20 kap. 10 a § AFL. Så har alltså inte skett.

Vi kan tyvärr också konstatera att journalföringen i akten är bristfällig.

Kontorschefen har kommit fram till följande slutsatser. För att undvika en upprepning av ovan beskrivna misstag vidtas följande åtgärder:

1. Skärpt postmottagningsrutin så att vi säkrar att någon med rätt kompetens alltid tar del av inkommen post.
2. Organisatoriskt göra förändringar så att arbetsskadeutredare inte arbetar ensamma på ett lokalkontor, där ingen annan kan gå in vid frånvaro eller dylikt.
3. Vidta kompetensutvecklingsåtgärder när det gäller förvaltningsrätt bland kontorets arbetsskadeutredare. Dylika insatser har nyligen (maj 2004) genomförts för konsulter/föredragande vid arbetsskadekontoret.
4. Särskild genomgång har förts med berörd handläggare och kommer att föras med kontorets samtliga handläggare.

Länskontorets bedömning/åtgärder

Vi kan av kontorschefens redogörelse klart konstatera att det funnits brister i handläggningen. Det är, förutom att inkomna handlingar inte kommit socialförsäkringsnämnden tillhanda före beslut, en alltför snävt tilltagen kommunikeringsstid. Den försäkrade bör normalt få 14 dagar på sig att yttra sig efter det att hon eller han fått del av handlingarna. I aktuellt ärende, med beaktande av dagens postgång och helgdagar, borde slutdatum ha fastställts mer generöst. Vidare är förfarandet att uppmana den försäkrade att överklaga beslutet otillfredsställande. Ärendet har nu överklagats och länsrätten har informerats om att kommunikeringssvaret inte kommit socialförsäkringsnämnden tillhanda.

Berörd kontorschef är, som framgår av hans yttrande, klart medveten om påvisade brister och den framtagna åtgärdsplanen bedöms tillräcklig för att komma tillrätta med problemen. Några ytterligare åtgärder från försäkringskassan centralt är därför inte aktuella.

AA gavs tillfälle att yttra sig över remissvaret.

Bedömning

Som försäkringskassan anfört i sitt remissvar finns det brister i handläggningen av AA:s ärende. Jag ser allvarligt på detta och då särskilt på att försäkringskassan inte såg till att socialförsäkringsnämnden fick del av inkomna handlingar innan den avgjorde ärendet. För detta kan myndigheten inte undgå kritik.

Försäkringskassan har vidtagit åtgärder för att undvika en upprepning av ovan redovisade misstag, bl.a. har postmottagningsrutinerna skärpts och kompetensutvecklingsåtgärder genomförts när det gäller arbetsskadeutredarnas kunskaper i förvaltningsrätt. Mot den bakgrunden saknas det anledning för mig att vidta någon ytterligare åtgärd.

Till sist vill jag något beröra det som försäkringskassan sade i sitt remissvar om att ärendet skulle kunna prövas igen i socialförsäkringsnämnden med stöd av 20 kap. 10 a § AFL. Detta är givetvis riktigt, men i ett fall som detta endast under

förutsättning att beslutet – i ljuset av det material som av förbiseende inte beaktats – framstår som uppenbart felaktigt på någon av de grunder som anges i lagrummet. Denna bedömning torde – i likhet med vad som gäller vid överklaganden – kunna göras av en tjänsteman vid kassan. Om bedömningen utmynnar i att ärendet inte kan tas upp igen av försäkringskassan är det lämpligt att kassan – som den också gjorde i detta fall – erinrar den försäkrade om möjligheten att överklaga beslutet.

Ärendet avslutas.